

Tôn Vinh Mẹ: Ngày Hiền Mẫu - 2018

Ngày Hiền Mẫu là ngày tôn vinh những người mẹ, đề cao vai trò người mẹ và Tình Mẫu Tử. Tầm ảnh hưởng của người mẹ rất quan trọng trong xã hội.

Ngày Hiền Mẫu được người Mỹ khởi xướng. Ngày này có trên thế giới hàng ngàn năm trước, chẳng hạn người Hy Lạp có ngày tưởng niệm Cybele, người Rô-ma có lễ hội Hilaria, Ki-tô giáo có Chúa Nhật của Mẹ.

Ngày Hiền Mẫu được cử hành lần đầu tiên vào năm 1908, khi bà Anna Jarvis dựng đài tưởng niệm cho người mẹ của bà ở Hoa Kỳ. Hoa cẩm chướng trở thành biểu tượng của Ngày Hiền Mẫu từ khi bà Anna Jarvis phân phát 500 bông hoa này trong Ngày Hiền Mẫu đầu tiên vào năm 1908. Sau đó bà vận động cho Ngày Hiền Mẫu là ngày nghỉ tại Hoa Kỳ. Điều này trở thành hiện thực vào năm 1914. Thế giới đã làm theo cách của bà Jarvis. Theo truyền thống này, người ta mua quà, thiệp, hoa... để tặng cho mẹ và cho bà của mình vào Ngày Hiền Mẫu.

Có nhiều cách nhớ tới người mẹ đã có tại Hoa Kỳ từ thập niên 1870 và thập niên 1880, nhưng không được phổ biến. Thập niên 1870, bà Jarvis vận động “Ngày Hiền Mẫu Vì Hòa Bình”.

Năm 1912, bà Jarvis đề nghị “Chúa Nhật thứ hai trong Tháng Năm là Ngày Hiền Mẫu”, và khởi xướng Hiệp Hội Quốc Tế Ngày Hiền Mẫu. Bà nói rằng Ngày Hiền Mẫu nên là ngày để mọi người trong gia đình nhớ tới công sức của người mẹ, người vợ, người bà. Tổng thống Woodrow Wilson của Hoa Kỳ đã ra luật nghỉ việc trong Ngày Hiền Mẫu. Quốc hội Hoa Kỳ cũng có luật tương đương. Nhiều tổng thống khác của Hoa Kỳ cũng quan tâm Ngày Hiền Mẫu.

Anh quốc cũng có Ngày Hiền Mẫu nhưng cử hành vào ngày khác, còn ở Hy Lạp, Chính Thống giáo cử hành Ngày Hiền Mẫu là ngày lễ Đức Mẹ Dâng Chúa Giê-su vào Đền Thờ – tức là ngày 2 tháng Hai.

Ai cũng có mẹ. Hạnh phúc cho những ai còn mẹ, nhưng buồn thay cho những ai không còn mẹ. Người ta có thể chọn được nhiều thứ nhưng không ai có thể chọn người làm mẹ mình. Dù mẹ có thể nào thì cũng là mẹ mình.

Nhân Ngày Hiền Mẫu, mời bạn cùng suy tư với câu chuyện về “Nhưng Lời Nói Dối của Mẹ” của một tác giả vô danh nào đó. Câu chuyện thế này...

Khi tôi còn là một đứa bé trai và được sinh ra trong một gia đình nghèo, thậm chí đến những bữa ăn còn không đủ. Tối bữa, khi không đủ cơm ăn, mẹ thường lấy ở chén của mình rồi chia đều cho các con.

Mẹ bảo: “Các con, ăn nhanh đi, mẹ không đói!”. Đó là lần đầu tiên mẹ nói dối!

Khi tôi lớn dần lên, mẹ tranh thủ những ngày nghỉ cuối tuần đến đầm hồ gần nhà bắt thêm ít cá làm bữa ăn. Món canh cá của mẹ thật ngon. Khi anh em tôi xì xụp ăn, mẹ ngồi bên cạnh nhìn chúng tôi cười, rồi ăn những phần thịt còn sót lại trong miếng đầu cá mà chúng tôi chê bỏ ra. Thấy vậy, tôi liền lấy chút cá để vào bát mẹ nói: “Mẹ ăn đi”. Nhưng ngay lập tức mẹ từ chối và bảo: “Con cứ ăn đi, mẹ chỉ thích ăn đầu cá thôi”. Tôi ngây thơ tin rằng mẹ nói thật cho đến mãi sau này. Đó là lần thứ hai mẹ nói dối!

Khi lên cấp II, để nộp đủ tiền học phí cho tanh chị em tôi, mẹ phải đến một xưởng nghề nhận vỏ hộp diêm về nhà ngồi cặm cụi mà dán vào mỗi tối. Việc này có thể giúp mẹ trang trải thêm một chút cho việc học của chúng tôi. Vào một tối đông, nửa đêm tôi tỉnh giấc, thấy mẹ vẫn còng lưng dán vỏ bao diêm bên cạnh chiếc đèn dầu nhọt nhạt. Tôi nói: “Mẹ à, mẹ đi ngủ thôi, sáng ngày mai mẹ còn phải đi làm nữa mà”.

Mẹ chỉ cười: “Con cứ ngủ đi, mẹ bị mất ngủ nên không buồn ngủ”. Đó là lần thứ ba mẹ nói dối!

Ngày tôi thi vào trung học, mẹ xin nghỉ làm để có thể chăm sóc tôi tốt hơn. Đúng vào mùa hạ, trời nắng như đổ lửa, mẹ mong ngóng từng khắc phía ngoài phòng thi. Tiếng chuông hết giờ đổ vang. Mẹ dang rộng cánh tay ôm đứa con trai bé nhỏ, trong tay mẹ là bình trà pha sẵn mẹ đã ướp hoa từ độ tuần trước. Nhìn thấy bờ môi khô nẻ và khuôn mặt lấp lánh mồ hôi của mẹ, tôi liền đưa bình trà nhỏ bằng thủy tinh nhỏ trong suốt, một trong những thứ tài sản quý giá nhất trong nhà, bảo mẹ cũng uống đi.

Mẹ bảo: “Uống đi con. Mẹ không khát”. Đó là lần thứ tư mẹ nói dối!

Sau khi cha lâm bệnh qua đời, mẹ vừa làm mẹ vừa làm cha. Vất vả với chút thu nhập ít ỏi từ nghề chính, mẹ phải tự lo các chi phí trong nhà một mình. Cuộc sống của gia đình chúng tôi trở nên phức tạp hơn, không có ngày nào được bình yên. Nhìn thấy điều kiện gia đình tôi ngày một khó khăn, một người chú họ sống gần đó đã tới giúp chúng tôi, từ việc lớn cho đến những chuyện nhỏ. Những người hàng xóm quanh đó khi nhìn thấy cảnh không may của gia đình tôi họ đều khuyên mẹ hãy tái hôn. Nhưng mẹ tôi – một người cứng rắn, không quan tâm tới lời khuyên của mọi người.

Mẹ nói: “Mẹ không cần tình yêu, chỉ cần các con thôi”. Đó là lần thứ năm mẹ nói dối!

Sau khi anh, chị tôi tốt nghiệp và đi làm. Mẹ nghỉ hưu rồi nhưng vẫn tiếp tục làm những việc lặt vặt ở chợ, nhưng một thân một mình, cũng có tuổi, mẹ mắt đã kém, chân tay cũng [không] còn dẻo dai như trước, việc cũng dần ít đi. Các con biết chuyện thường xuyên gửi tiền về để phụng dưỡng mẹ. Mẹ kiên quyết không nhận, tất cả tiền con gửi về mẹ đều gửi trả.

Mẹ bảo: “Các con mới ra đời, cần nhiều khoản chi tiêu. Mà mẹ bây giờ tháng đi chợ cũng có thiếu gì tiền cả. Cứ cầm lấy”. Đó là lần thứ sáu mẹ nói dối!

Còn tôi ở lại trường dạy 2 năm, sau đó thi đỗ học bổng học thạc sĩ ở một đại học danh tiếng của Mỹ. Sau khi tốt nghiệp tôi ở lại làm việc tại một công ty chuyên về nghiên cứu. Khi đã có chút điều kiện, tôi muốn đưa mẹ qua Mỹ sống để phụng dưỡng. Nhưng mẹ không muốn làm phiền tới con trai mình.

Mẹ nói: “Mẹ sống ở đây quen rồi. Mẹ không muốn đi đâu cả”. Đó là lần thứ bảy mẹ nói dối!

Nhiều năm trôi qua, mẹ lâm trọng bệnh, phải vào viện điều trị. Khi tôi đáp máy bay từ nơi xa xôi về thăm mẹ, mẹ đã già và tôi đau đớn vì thương xót mẹ. Mẹ mở mắt, cố gượng thều thào bảo:

“Con đừng lo, mẹ chẳng đau chút nào đâu con...”. Đó là lần thứ tám mẹ nói dối, và cũng là lần cuối cùng!

Sau lần đó, mẹ tôi đã nhắm mắt ra đi mãi mãi...!

Một câu chuyện thật thấm thía và thật buồn, phải không? Tôi nghĩ rất có thể đây là câu chuyện thật của ai đó. Và rồi bạn có cảm giác thế nào? Bạn có thấy cay mắt hoặc nhói lòng hay không? Bạn đã nói gì với mẹ? Bạn có thật lòng cầu nguyện cho mẹ bao giờ? Có người bảo mẹ như bà tiên, nhưng chỉ thích chữ TIÊN thêm dấu huyền mà thôi!

Xin Thiên Chúa chúc lành, thương xót và nâng đỡ những người làm mẹ. Amen!

Trầm Thiên Thu

Nguồn: <http://www.mtgthuduc.net/index/2016/05/ngay-hien-mau>

Nguồn: bkt sưu tầm
<http://www.mgthuduc.net/index/2016/05/ngay-hien-mau>